

דגדג CHAL. מנטה Menta, herba, Nid-
da 51. 2. Schevi. c. 7.
SYR. دند (unde دند) Centipeda,
scolopendra, multipeda. F.

AR. دند Planta vetusta, Dendum,
& nigrescens. medicina
simplex. Avic. I. الدند الصيني est Vene-
nosum quid ex genere plantarum. II. 125. 1.
2, i. q. دند, vel pro eo, Cubitus. I. 16. 48. Ar.

דגה CHAL. דגה v. 17.
AR. دأ, Accessit, appropinquavit.
2 Sam. 20. 16, 17. Psa. 87. 4. et 90. 10. Mat.
24. 32. Marc. 13. 28. Luc. 8. 24. et 10. 34. et
21. 28. Col. 2. 21. 1 Tim. 6. 16. Act. 18. 2.
Rom. 5. 2. Ebr. 10. 22, 25. Erp. cca, c
الى c Tetigit Saram. Gen. 20. 4, 7.
semur. c. 32. 25, 32. superliminare. Exod. 12.
23. cibum. Jud. 13. 16. cc
الى ب من. Intulit malum. Jos. 9. 19. cca. 2, Act. دأ
دأ, Denan, Denajaton, Sequior, viliorque
fuit. v. ult. Hamz. II. Trans. 1, I.
Admovit, adduxit, accessit. cca. 2, Intrans.
Minutiora, ac viliora, æquè, ac magna, sectatus
fuit. cc في r. 3, Infirmior, viliorque (& bre-
vis, pumilio, Gigg.) fuit. 4, Quod ante se, ac
obvium esset, cepit, comeditque. III. Intercessit
inter duas res utrique vicinus, vel affinis. cc
بين. Propius adduxit, arctavit compedem.
et Pertigit ad cælum scala. Gen. 11. 4. et Ag.
Gen. 28. 12. IV. i. q. 1, II. cca. Accessit.
Psa. 31. 7, 11. et 67. 31. et Attulit. 70. 2. Ro.
2, Intrans. Vicina fuit foeturæ, partuive camela.
3, Angustam duxit vitam. V. Prope venit. et
Paulatim accessit. VI. Propinqua fuerunt in-
vicem. & simpl. Propinquus fuit. VIII. Ap-
propinquavit. & Propinquitatem, vel affinita-

דגה CHAL. דגה Ortus est.
Gen. 13. 31. Inf. Jud. 9. 33. Part. Ecclef. 1. 5.
דגה Ortus, Deut. 1. 27. Id.
דגה Ortus, Deut. 4. 47.
דגה Orientalis Jer. 26. 10.

SYR. دند Ortus est, dicitur de sole, de
sideribus, de luce, de Deo. Gen. 31. 31. Deut.
33. 2. Part. Jac. 1. 11. Fut. 2 Cor. 4. 4. Aph.
دند Oriri fecit, Part. Mat. 9. 24. It. Ma-
nifestavit, revelavit. P. Echaph دند LL,

i. q. اندح. II. دند Oriens. Luc.
1. 78. It. Emparla, Epiphania, Marc. 11.
دند Illustris. F. دند Oriens,

Plaga orientalis. Mat. 2. 1, 2, 9. & 8. 11.
دند Ortus, Pl. دند Id. Af.
Psa. 50. 1. It. Plaga orientalis. Const. دند
Gen. 3. 24. دند Orientalis. F.

AR. دح, Act. دح, Fut. A. Demissus,
humilisque fuit. II. Id.

دح à Chald. دح oriri, illucescere, & ap-
parere, Festum Christianorum, quod
Epiphaniæ dicitur.

II. دح Humiliavit se: Viluit, demisitque
se, & caput suum. & Debilis,
ac obtusus fuit. 2, Continuit se domi, aut alio
substitit loco. 3, Corrugato cortice fuit melo.
& Inæqualiter prominuit, ac depressum fuit oc-
ciput.

دكان Gravis, tardusque cum onere in-
cessus.

مدح Valdè obscœnus verbis. 2, Inæqua-
liter protuberantes habens capitis
partes.

دكس Corpulentus, & carnosus.

دנה CHAL. דנה, דנה, Donativa, honoraria,

9. 13. Erp.
دس Sordes, spurcities. Ebr. 7. 26. 1 Pet.
1. 19. Immundities. Rom. 14. 14.
Gal. 5. 19. Jac. 1. 21. 2 Pet. 2. 13. Erp. & c
He sin. Impietas. Judæ 8. E. Luxuria. 2 Pet.
2. 18. Erp. 2, mediâ Kesr. Spurcus. Job 14.
14. Eccl. 23. 18. Act. 10. 28. et 11. 8. 2 Pet.
2. 13. Judæ 12. Erp. & pro δαῖμον. Apoc.
2. 10. Erp.
مدانيس, ادناس Sordidi, spurcique ho-
mines. Ebr. 9. 13. Erp.

دג SAM. דג Chald. דג Ortus est.
Gen. 32. 31. Exod. 22. 3. Deut. 33. 2.
דג Lux. Lit. Dam. דג, דג
Oriens. Genes. 29. 1. & 3. 24. & 4. 16. &
28. 14. est & locale, c. 25. 6.

AR. دأ, Act. دأ, دأ, دأ
دأ Avidus cibi, voraxque fuit infans. Esu-
ravit. Concupivit. 2, Demisit se. Vi-
lis, & abjectus fuit. 3, Assiduè rei
adhæsit. Gigg.

دأ Viliora, et inutilia, quæ lanius rejicit
mactans camelum. 2, Infimates, vi-
lesque homines.

دأ (et c Pl. دأ, Homo vilis, se-
quior,) Ag.

Id. 2, i. q. دأ, A, Mentis, judi-
ciique expers.

דנה ETH. X. דנה: Posuit; per-
solvit, absolvit. 1 Cor. 3. 10.

AR. دنی Gravi, continuoque laboravit
morbo. 2, Prope fuit nego-
ium. spec. Occasui appropinquavit Sol. IV.
Trans. I. cca. Avic. I. 316. 27. Ar. et Tabe
onfecit Deus. Num. 24. 8. 2, i. q. ipsa I.
rasert. Passivi formâ. 2 Sam. 12. 15. et Part.
Debilitatum corpus. Avic. I. 308. 9. Ar.